

f.eks. æ, ø og å i email-adresser og webadresser. Teknikken består i, at man oversætter æ, ø og å til nogle særlige engelske bogstaver, hvilket der ikke er noget nyt i. Patentet kommer formentlig til at gælde i Danmark. Det er endnu uklart, om man kan omgå patentet ved at bruge en anden teknik.

Svar (18/11 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Indledningsvist kan jeg oplyse, at spørgsmålet om anvendelsen af et internationalt »alfabet« (karaktersæt), herunder æ, ø og å i domænenavnssystemet, varetages af IETF (Internet Engineering Task Force, www.ietf.org). IETF er en international standardiseringsorganisation, som er åben for alle interesserede, bestående af netværksdesignere, operatører, sælgere og forskere. IETF arbejder med at standardisere de tekniske forudsætninger for kommunikation via Internet. En af de opgaver, som IETF varetager, er at se på de tekniske muligheder for at indføre et internationalt karaktersæt (det vil sige heriblandt de danske æ, ø og å) i domænenavnssystemet.

Når der spørges til patenter i relation til brugen af æ, ø og å i domænenavne (webadresser og e-mailadresser), tænkes der formodentlig på det såkaldte »Walid patent«, som er udstedt i USA. Jeg er blevet oplyst om, at opfindelsen angår en helt specifik teknisk metode, som gør det muligt at indføre flere karakterer (dvs. bogstaver, tegn, osv.) i domænenavnssystemet, det vil sige også æ, ø og å. Det er vigtigt at bemærke, at patentet kun vedrører én af flere metoder til at løse problemet. Det vil sige, at patentet ikke blokerer for indførslen af æ, ø og å i domænenavnssystemet, da der altså er andre løsningsmuligheder. Jeg kan i øvrigt tilføje, at der i Europa ikke er udstedt patent, men kun er indgivet en Europæisk *patentansøgning*, som designerer Danmark. Hvorvidt der bliver udstedt et patent, som er gyldigt i Danmark vides derfor endnu ikke.

Såfremt Walids patentansøgning måtte føre til et patent, er IETF dog ikke afskåret fra at arbejde videre med andre måder at indføre et internationalt karaktersæt på, når blot IETF ikke gør brug fra den metode, der er beskyttet via patentet.

Walid Inc. har desuden til IETF meddelt, at virksomheden ikke har patenter, som berører

flere af de udkast til standardisering af internationale karaktersæt, som IETF har arbejdet med.

Det fremgår derfor også af IETF's hjemmeside, at arbejdet med at etablere en standard for internationale bogstaver i Domænenavnssystemet ikke er standset, men stadig er undervejs.

For så vidt angår patenter på teknologier til transmission af videosignaler via Internet (herunder blandt andet streaming), kan jeg oplyse, at der i den internationale Patent Klassifikationstraktat (IPC) er et specifikt område, som vedrører elektronisk kommunikation. Der er derfor tale om et teknisk område, som er vel-etableret i patentsystemet, og hvor der eksisterer en række patenter. Det vil sige, at en virksomhed, som får et patent inden for dette område, vil kunne forhindre andre i at anvende den beskyttede teknologi eller kræve betaling for brugen i de lande, hvor opfindelsen er patenteret.

Det er ikke nærmere specificeret i spørgsmålet, hvilket patent spørgsmålets anden del drejer sig om. Computerworld bragte den 24. oktober 2003 en artikel vedrørende et patent på streaming af lyd og billeder. Jeg formoder, at det er den artikel, der henvises til i spørgsmålet.

Jeg er blevet oplyst om, at en virksomhed ved navn Acadia har et patent i Danmark, nemlig DK/EP 056662, hvilket potentielt gør det muligt at kræve betaling for denne teknologi i Danmark. Det er dog op til den enkelte virksomhed at håndhæve sine patentrettigheder. Det er ikke muligt for mig at sige noget om i hvilket omfang Acadia vil kræve licensbetaling fra danske virksomheder.

Patentansøgningen blev indleveret i 1991. På dette tidspunkt var hverken Internet eller transmission af billeder over nettet så veludviklede teknologier som i dag. Når man skal vurdere, hvorvidt en bestemt teknologi er indlysende, skal dette vurderes i forhold til det teknologiske stade på ansøgningstidspunktet og ikke i forhold til det nuværende teknologiske stade. Derfor kan opfindelser, der i dag synes indlysende, godt have været teknologisk banebrydende på det tidspunkt, hvor ansøgningen blev indleveret.

Patentets alder viser desuden, at en ny teknologi ofte først bliver kommercielt anvendelig efter en lang periode. I dette tilfælde har det taget ca. 12 år, hvilket er mere end halvdelen af patentets maksimale levetid.